

REDACTIEZEILBOOT

MARINA TE WATER!

'Kijk nou joh, de Marina! Van de Waterkampioen! Dat kan toch helemaal niet? Ze zijn nog maar net klaar met de gangen?!

Nou, het is de Marina dus wél. En 'af' is ze inderdaad nog lang niet – er moet nog ontzettend veel gebeuren. De afgelopen twee maanden is er zowat dag en nacht gewerkt om het schip vaarklaar te krijgen voor de Dutch Classic Yacht Regatta (25 tot en met 27 juli). Ondanks alle tegenvallers hebben we de belofte die we anderhalf jaar geleden deden – meezeilen tijdens de DC – kunnen waarmaken. De resultaten? Lees 't op pagina 86.

Enne... dit najaar pakken we de draad weer op, met Marina-klusafleveringen. Over het aanbrengen van het dek, over de opbouw, het verfsysteem (houtconservering), schuren-plamuren-schilderen, noem maar op...

FOTO'S BERTEL KOLTHOF

Op de foto's: Volkswagen trekt Volksboot: Volkswagen leent ons de nieuwste 4WD om de Marina naar 'Hellevoet' te traileren. 'Onze' Touareg is met z'n 3,2 liter V6 (220 pk/162 kilowatt) de 'tamste' benzine-uitvoering van dit trekpaard. Hij mag 3.500 kilo trekken. Er is ook een V10-diesel, met 313 pk/230 kilowatt. Daar gaat ze dan. De Marina hangt in de takels bij Arie de Boom Marine, voor de officiële

tewaterlating. Nee, geen doopplechtigheid – een tweede doop ontleent het schip de zegen van de eerste. En ongeluk... daarvan hebben we onze portie nu wel gehad. VKSJ-voorzitter Jack Leisink huldigt de bouwploeg, restaurateur Benno Rexwinkel proost – met champagne, dat wel – op de komende wedstrijd. Met succes... Zie pagina 86.

REXWINKEL
JACHTBOUW

Benno Rexwinkel

Papeterspad 20-22 3311 WT Dordrecht
telefoon 078 6131722 gsm 06 51124252

BOOGAERDT HOUT
www.boogaerdt.nl

ÉPIFANES
Great Classics
www.epifanes.nl

meissner
www.meissner-winch.es.com

REDACTIEZEILBOOT

WATERKAMPIOEN
 de Marina

Met de Marina meedoen met de Dutch Classic Yacht Regatta 2003. Leuk idee. De *deesee* (voor ingewijden) is in elk geval het grootste evenement voor klassieke zeiljachten in Nederland. En na de niet geheel onbesproken winst van twee jaar terug (met de klassieke, maar ook heel erg plástieke Piper) vonden we het niet meer dan logisch om die eerste prijs te verdedigen. Het lag dus voor de hand dat met onze eigen klassieke Volksboot te doen. Tot al gauw duidelijk werd dat deelname niet zozeer een race tegen anderen zou betekenen, maar veel meer een race tegen de klok zou worden. Met andere woorden: zouden we de Marina wel op tijd zeilklaar kunnen krijgen? Lees mee in het logboek van de Marina.

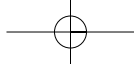
TEKST JAN BRIEK | FOTO'S BERTEL KOLTHOF EN DICK WILLIAM HARINCK

Gelukt, de Marina is klaar. Tenminste: vaarklaar. Net op tijd voor de 'deesee'.

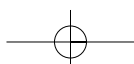
DUTCH C REGATTA

UIT HET LOGBOEK VAN DE MARINA

LASSIC YACHT 2003 COME BACK

REDACTIEZEILBOOT

30 MEI

De hele dag de onderkanten van de gangen kaal gehaald. Leuk werkje, maar niet heus. Met de föhn en een miniscuul krabbertje. Binnen 30 graden; buiten net wat minder. De rest van Nederland zit een dag na Hemelvaart nog verdoofd aan het strand of nog altijd in de file. 's Middags met Benno Rexwinkel, die onze Marina restaureert, een plan opgesteld om de *deesee* te kunnen halen. Kort samengevat: tussen nu en 16 juli nog twee gangen vernieuwen, alle spanten klinken, dekbalken maken of hergebruiken en monteren, het dek leggen, een nieuwe opbouw maken, een nieuwe spiegel monteren, alles buitenom schilderen en lakken, beslagen monteren en tuigen. 16 juli moet de Marina bij wijze van proef te water; tot die tijd hebben we nog 46 dagen (inclusief de weekenden, dat dan weer wel).

5 JUNI

Strak schuren van de gangen. Daar word je pas echt moe van! Met een lange rei met korrel 40-schuurpapier. Gelukkig legt fotograaf Bertel z'n camera aan de kant om mee te helpen.

13 JUNI

Beslist geen ongeluksdag! De romp van de Marina is eindelijk weer dicht. Volgend jaar vervangen we nog enkele gangen, daar is nu geen tijd meer voor. Nog maar eens de dekbalken gelakt; zo staan ze toch nog vijf keer in de Epifanes Rapid Clear. Da's pas fijn spul: dat hoeft je tussendoor namelijk niet te schuren. Nog 32 dagen.

17 JUNI

Romp schuren. En binnenin maar eens een beetje aan kant gemaakt; dat toont tenminste wat beter. Het nieuwe dek heeft Benno inmiddels gereed, maar moet nog worden vastgezet. 's Middags Chris ten Hoopen op bezoek; hij zal – net als twee jaar geleden – sturen met de *deesee*. Na een lange, peinzende blik volgt iets dat meer klinkt als een constatering dan als de vraag die hij bedoelde te stellen: 'Dat redden jullie toch nooit.' Ik zeg van wel, maar heb m'n twijfels. 's Avonds de nieuwste Waterkampioen doorgelezen. Leuke column hoor, van Pam. Pam met een gat in de zandstrook van haar boot; waarvoor ze ook weer 'een mannetje' heeft. 'Ik vaar deze zomer (wel) in een klasiek bootje', besluit ze. Het journaal van tegenwoordig denkt blijkbaar ook dat alles maar moet kunnen.

18 JUNI

Het wordt eentonig: schuren. En de onderkant van het dek geschilderd; dat ligt nu nog los, dus dat werkt zoveel makkelijker. Benno's medewerker Sybrandt maakt een begin met het definitief vastzetten van alle wrangen. Aan het eind van de middag beweert Benno dat hij nog wel een nieuw roer wil maken – als er tijd

1 Daar hangt ze, om te wennen aan het water. En om dicht te trekken. Maar: er komt geen druppel water binnen. Ook niet via de honderden nagels die we gekonken hebben...

2 Het laatste lakwerk, om de Marina toonbaar te maken voor de 'deesee'. Daarna kan de mast omhoog.

UIT HET LOGBOEK VAN DE MARINA

voor is. Ik ben bang dat we het met het oud, kromme roer moeten doen.

19 JUNI

De hele dag spanten klinken. Ik mag 'tegenhouden' en bedenk dat we daar wel een ANWB-manager voor uit hadden kunnen nodigen; die zijn daar goed in. Maar dat denk ik natuurlijk alleen maar. De bakboordzijde is aan het eind van de middag klaar. Spierpijn! Tegenhouden is toch best een inspannend karwei. Alain, wiens boot September al die tijd naast ons heeft gestaan, nodigt ons uit om 28 juni bij de tewaterlating te komen.

25 JUNI

Nu de stuurboordkant klaar is, kan ook die zijde worden geplamuurd en geschuurd. Bertel staat erbij te glunderen. Volgens hem wordt de Marina een 'snel bootje'. Eerlijk gezegd had ik ook niet gedacht dat we haar nog zo strak zouden kunnen krijgen. En volgens Benno kan het nóg veel mooier. Als de tijd het toelaat tenminste.

28 JUNI

Alain z'n boot gaat te water. Wat een plaatje! Waren we alvast ook maar zo ver. Sybrandt heeft inmiddels de nieuwe spiegel gemonteerd. Ook het voor- en achterdek zitten vast.

7 JULI

Na een werkweekje in Frankrijk direct naar Zwijndrecht. Wat is er veel gedaan! Marina staat weer op de ballast, het complete dek is gemonteerd, de opbouw staat erop, net als het oude roefdak en het oude kajuitschot. Het onderwaterschip staat al een paar keer in de primer; ik moet twee keer kijken om te zien of het wel dezelfde boot is. Tijd om – weer – te schuren, te schuren en nog eens te schuren. 's Middags gaat de eerste – verdunde – grondlaag boven water op de romp. Zo wordt het helemaal al wat. Benno besluit de tewaterlating in Zwijndrecht met wel één hele dag uit te stellen. Nou, nou, wat een luxe. Nog 9 dagen.

10 JULI

Het wordt eentonig: plamuren en schuren maar weer. En nog een keer. Dek, roefdak en romp. Maar Marina komt wél steeds strakker in haar vel te zitten. Het dek krijgt z'n definitieve laag. Benno maakt intussen een tijdelijke kuipvloer én bestelt de kraan. Nou wordt het pas écht echt.

11 JULI

Pas laat op de werf. Hoofd- en eindredactie hebben

REDACTIEZEILBOOT

de hele dag al staan schuren – wat anders? Nou is die @#\$\$##\$#!@#! romp voor m'n gevoel alwéér bijna kaal! Maar aan het eind van de middag is het toch tijd voor de derde laag grondverf. Met daarin al een beetje van de toekomstige blauwe aflak. Mooi! Als de klus voor die dag is geklaard, gaan we eerst eens even een kwartiertje kijken met een koud pilsje erbij. Dat hebben we wel verdiend.

14 JULI

????? Nou is het dék weer grotendeels kaal. Bij navraag bleek dat inderdaad niet de bedoeling. De aflaklaag was te dik opgezet, zodat de verf niet doorhardde. Benno en Dick-William zijn het hele weekend bezig geweest om de boel er weer af te krijgen en opnieuw te schuren. Dan moet de antisliplaag er zo maar op. Het is te schraal, maar de tijd is op. Dat doen we na de Dutch Classic nog wel een keer over – zoals er sowieso nog véél meer werk gebeuren moet. Vervolgens bereiden we de romp voor om er de laatste aflaklaag op te zetten. Opnieuw: schuren. Nu met de hand en een fijn korreltje. Ik kan de gangen zo langzamerhand dromen en weet blind waar nog 'kritische plekken' zitten. Maar het blijft maar mooier worden, dus het werk neem je dan maar op de koop toe. Tegen het eind van de middag kan de – voorlopig – laatste laag op de romp. Een lastig klusje. Vooral omdat het bloedheet is – een graad of 30. Maar het gaat. In het strijklicht lijkt m'n kwast gevuld met vloeibaar neon en de Marina wordt langzaam maar zeker hemelsblauw. Hoogglans, prachtig en meedogenloos. Elk putje, elke nagel die maar net boven de huid steekt; alles zie je. Toch vinden we dat onze oude dame er weer heel best mag wezen. En al was het niet zo: de tijd is op. We hebben nog precies drie dagen om de mahonie opbouw en kuip een paar keer te lakken, beslagen te monteren en een heleboel puntjes op een heleboel i's te zetten.

16 JULI

Lakken, bijwerken, beslagen monteren; een boel losse eindjes aan elkaar knopen. De mastvoet plaatsen, het roer eraan hangen (precies: het oude roer, zoals ik al dacht), de stuurbank terugplaatsen, naambordjes monteren, noem maar op. Een hele hoop tijdrovende klusjes. Morgen moet ze hoe dan ook te water.

17 JULI

Op de eerste 'slecht-weerdag' in weken gaat de Marina na dik anderhalf jaar opnieuw te water. Als proef, Benno wil niet het risico lopen dat ze straks in Hellevoetsluis volloopt. Eenmaal buiten is ze – ondanks het slechte weer – nóg mooier. Als ik Benno voorstel om het schuifluik en de deurtjes dicht te doen, schiet hij in de lach. Er komt straks nog wel meer water binnen, volgens hem. Nou, lekker. Even later zweeft ze hoog

1 Shoppen! Vallen, blokken, sluitings - nog even en we kunnen zeilen...

UIT HET LOGBOEK VAN DE MARINA

door de lucht en ligt ze weer in haar element. Benno duikt naar binnen en steekt niet veel later minstens zo verbaasd als blij z'n hoofd door de kajuitingang: geen druppel! Honderd procent dicht! En ze drijft prachtig. Perfect vlak en wel 10 centimeter hoger dan de oude waterlijn. Niet zo gek: het hout is weer eens droog én er zit nog niks ín de romp. De venijnige manier waarop ze ligt te dobberen, geeft een goed gevoel. Luik dicht, oude deurtjes erin. Morgen de mast.

18 JULI

Shoppen! Vallen, blokken, sluitings. Wat is het allemaal mooi. En duur. We houden het bescheiden en vooral: eenvoudig. Hoe minder erop zit, hoe minder er fout – en kapot – kan gaan. Stootwillen, landvasten – alles hebben we nog nodig. Dik 650 euro lichter hebben we toch nog het idee dat we heel bescheiden hebben ingekocht. Dan de mast omhoog. Die staat erg rechtop en we zijn niet tevreden. Daar moeten we later nog wat aan doen. En dan de nieuwe set zeilen die bij de boot zat. Ai! Die zijn wel erg vlak. Dus halen we ook de oude set maar eens tevoorschijn. Ratsey & Laphorne, 1960 staat erop. Wie weet is het net als met oude schoenen: ze zijn misschien versleten, maar lopen het lekkerst. Om negen uur 's avonds duwen we af – het is bladstil. Voor het eerst zeilt de Marina weer. Op haar dooie gemak. Maar ze zeilt. Maandag gaat ze op de trailer; op weg naar de deese.

24 JULI

D-day. Nou ja, dat is ook weer wat overdreven. Maar toch. Na maanden werk en vooral de laatste weken waarin Benno zeven dagen per week in de weer was, gaat de Marina officieel te water. De Vereniging voor Klassieke Scherpe Jachten heeft er een echt feestje van gemaakt. Bij Arie de Boom in Hellevoetsluis mogen we voor niks te water. Er zijn lovende woorden en cadeautjes en aan het begin van de avond mag ze er dan eindelijk in. Spectaculair is het voor onszelf eigenlijk niet meer. We weten dat ze dicht is. Morgen wordt het pas weer spannend.

25 JULI

Wat kan de Marina? En wat kunnen we er op zo korte termijn al uithalen? 't Waait nog niet echt door, maar er wordt 6 voorspeld. Een beetje veel om met een boot te varen waarmee je nog nooit gevaren hebt. We gokken voor de eerste race op het oude grootzeil (43 jaar geleden gemaakt) en de nieuwe genua. Waarom? Eigenlijk is het gewoon op gevoel; op meer kunnen we nog niet vertrouwen. Maar tot onze verbazing blijkt Marina het uitstekend te doen. Wel blijkt ze ook lek op een oud stuikblok – waar door Benno al een kruis in is gekrast ten teken dat die gang nog vervangen moest worden. Boven water, dat wel, maar het gutst

REDACTIEZEILBOOT

behoorlijk naar binnen als we over stuurboord liggen. Chris maakt in race 1 een perfecte start en we kunnen onze goede positie prima houden. Na een paar uur gaan we ongeveer als vijfde over de finish. Wat dat betekent voor het eindresultaat weten we niet. We hebben nog geen rating. Andere Volksboten in onze klasse wél, dus we weten dat die nooit veel kan verschillen. Maar is die rating goed voor een hoge klassering? Voor de tweede race zetten we het – vlakke – nieuwe grootzeil. Prima voor die tweede race – een kort kermiskoersje – met flink wat wind. Maar het breekt ons een beetje op als in de derde race – opnieuw dat kermiskoersje – de wind wat wegvalt. Dan moeten we de grote jongens toch écht laten gaan. Maar na die eerste dag zijn we heel tevreden. Boven verwachting tevreden. Alles doet het naar behoren. We hebben in ieder geval twee prima wedstrijden gevaren. Het kón vandaag eigenlijk niet beter.

26 JULI

Waren we gisteren juist nog onzeker vanwege te veel wind, vandaag is het de omgekeerde wereld. 5 beaufort en afnemend; 5 is prima; 'afnemend' is juist wat voor twijfel zorgt, ondanks de resultaten van gisteren: drie keer tweede, zo zagen we vanochtend. (Dat is eigenlijk onvoorstelbaar goed voor een boot waar we een dag geleden voor het eerst mee gevaren hebben en die een maand geleden nog volledig onttakeld bij Benno op de werf lag.) Twijfel opnieuw over de zeilvoering. De complete set Ratsey-zeilen uit 1960, of alleen het oude grootzeil? Of het nieuwe – vlakke – grootzeil met de oude genua? We kiezen voor het laatste. Als 'compromis op gevoel', zoals het tot nu toe vooral op gevoel ging. Een vlak grootzeil, omdat het bij de start nog goed doorblaast; de uitgezeilde, buikige genua om later met minder wind wat 'over' te hebben. En we besluiten dat we de spi - een oude spinnaker van een Regenboog - zullen zetten als dat nodig is. Bertel fotografeert vandaag; z'n plek wordt ingenomen door Hans van Drunen. De start is minder lekker dan gisteren. Middenin het veld. Onder ons gaat naar ons gevoel een boot of vijf te vroeg over de lijn. Boven ons zijn we getuige van zeker twee perfecte indringstarts. Protesteren? Ach; het moet tenslotte ook gezellig blijven, dat weten we inmiddels wel. Wel jammer dat er na het eerste korte kruisrak opnieuw een soort kermiskoers volgt. Achter elkaar aan varen; zonder mogelijkheden om door goede tactische slagen je positie nog wezenlijk te verbeteren. Het enige wat dan nog kan, is zo hard mogelijk varen in de hoop dat je op rating hoog eindigt. Tenslotte ook met spi; al loopt de spinnakergijp niet echt op rolletjes (en dat is zacht uitgedrukt). Toch pakt het beter uit dan we hadden gedacht: een derde plek dit keer. Morgen nog twee races. Nummer 1, de Boekanier, halen we niet meer in. Echt ermee zitten, kunnen we niet: drie keer 2, één keer 3; beter dan we vooraf ooit hadden kunnen bedenken.

- 1 Op dag 1 zeilen we twee prima wedstrijden. De Marina loopt. En hoe. Later kan de spi zelfs bij (geleend uit een Regenboog).
- 2 De laatste dag pakken we de dagprijs. En worden we tweede in onze klasse. En: tweede in het overall-klassement. Na de Boekanier en voor de gedoodverfde favoriet: de Muschka.

UIT HET LOGBOEK VAN DE MARINA

27 JULI

Het blaast 's ochtends lekker door en dat stemt ons tevreden. De complete set nieuwe zeilen gaat erop. Voor de zekerheid scheren we het eerste rif in, maar eenmaal op het water merken we direct dat we dat niet nodig hebben. Opnieuw bewijst de Marina haar kwaliteiten. Ongereefd, met het vlakke tuig, loopt ze als een kogel. Met twee vingers te sturen. Eerst kijken we vol belangstelling naar de start van de grote racers voor ons. In het bijzonder naar de Angodömen, de 'oude dame' van captain Beens waar stuurman Chris tijdens de aanloopwedstrijden naar de Dutch Classic te gast was. Ons bemanningslid van gisteren, Hans, zit nu weer dáár aan boord. De oude dame start spectaculair over stuurboord en klapt middenin het wedstrijdveld. We bewonderen het lef – want de Angodömen is nou niet het best te manoeuvreren schip, zo begrijpen we van Chris.

Wij starten 'uit het boekje'. Precies op tijd bij de pin (de bakboordzijde van de startlijn), precies op tijd over de lijn en na een snelle klap kruisen we over stuurboord voor het hele veld langs. Dat is de eerste winst. Tussen de grote jongens in onze klasse komen we bij de bovenboei en we zijn vastbesloten op die grote niet te veel meer toe te geven. Met de stevige wind laat Marina zich van haar beste kant zien. Ze treint er werkelijk vandoor. Rustig en kalm, maar snél. Waardoor we alle drie met een brede, tevreden glimlach in de kuip zitten. Bij elke boeironding kloppen we de Boekanier en het lijkt erop dat we deze race kunnen winnen. En dat doen we ook.

De tweede race verloopt wat minder gladjes. We komen al snel na de start ín het veld terecht en we weten inmiddels dat dat voor onze kleine Marina geen goede plek is. In de 'schaduw' van 30- en 35-voeters hebben wij niets te zoeken. Het kost wat moeite om los te komen en dat levert in het eerste half uur van de wedstrijd te veel achterstand op. Bertels beslissing om de spi te zetten, maakt het nog bijna goed. Met de eenvoudige middelen die we hebben, weet hij het toch voor elkaar te krijgen en beginnen we in het laatste rak aan een inhaalslag. Maar het rak is net te kort; de Boekanier blijft ons – op berekende tijd – nog een halve minuut voor.

Maar wat dondert het. Na drie dagen zeilen heeft de Marina in haar kielzog alleen maar grote, glunderende gezichten. De laatste dag pakken we in onze klasse de dagprijs en mogen we tijdens de prijsuitreiking de tweede prijs in onze klasse in ontvangst nemen. Maar de grootste glunder van het evenement komt daarna voor rekening van Benno als het overall-klassement bekend wordt gemaakt. Daarin worden alle racers samengevoegd en volgt er een uitslag op basis van berekende tijd. En ook daarin zijn we – na de Boekanier opnieuw – tweede. Dus vóór alle grote racers in klasse 1. Zelfs voor de gedoodverfde favoriet de Muschka, die deze prijs de twee voorgaande edities met overmacht won. 't Is eigenlijk alleen de prijs zélf die wat tegenvalt: een föhn...om verf af te krabben. ☹

